

[Hans Hansen.]

Nr. 243 af 19. Oktober 1931, om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen.

Grunden til den Videreførelse af Krisehjælpen, som det foreliggende Sæt af Lovforslag er et Udtryk for, er jo den Erhvervs-krise, der hjemsøger vort Land, og som ikke mere er en Landbrugskrise alene, men i høj Grad er en Landskrise. At det er det herskende Skatte- og Prioriteringssystem, der kræver denne nye Skatteudskrivning, er jo givet. Det er i Virkeligheden ikke noget nyt, der sker — det foreliggende Sæt af Lovforslag er jo slet ikke noget, der egentlig forrykker Tendensen —, men blot, at Tempoet paa de forskellige Skattelove, der foreligger, maaske er stærkere end sædvanligt. Men jeg tror, alle er klar over, at det herskende System kræver Stigning i Hjælpeudgifterne, baade til de sociale Understøttelser og til de Erhverv, der efterhaanden bliver slaaet ud. Jeg tror ikke det i og for sig er noget at være forarget over, og det forekommer mig derfor, at den Forargelse, der fra de to ærede Ordførere for Partiet Venstre (Madsen-Mygdal og N. Neergaard) er kommet til Orde her, er noget ved Siden af.

Naturligvis kan der rettes saglig Kritik mod Maaden at udskrive Skatterne paa, men selve Krisen og dens Krav som Følger af det herskende System, som jo ogsaa Venstre ikke alene er Tilhænger af, men i høj Grad er Grundlægger af, kræver disse Skatter og Hjælpeforanstaltninger. Og lige saa sikkert som det kun er en Videreførelse af de Dyrger af Skatter og Understøttelser, der er en Følge af særlig Venstres og Regeringspartiernes Politik, lige saa sikkert er det, at denne Videreførelse af Skatteudskrivning vil forværre Krisen.

Det ærede Medlem Hr. Fisker, der talte for det socialdemokratiske Parti, udtalte, at der ud over vort Land ventes med Spænding paa Svaret fra de forskellige politiske Partier. Jeg tror, at dette er rigtigt: der ventes paa Svaret, men ikke paa, hvilket Svar der gives til Understøttelseslovene. For det tør jeg forsikre om, efter det Kendskab og de Erfaringer, jeg har indhøstet ude omkring i Landet, at der er meget faa Mennesker, der venter, at Staten som saadan kan løse Krisen, men man afventer, om Lovgivernes Stilling og de Svar, der kommer fra

de forskellige Partiers Repræsentanter, vil vise sig at aabne en Mulighed for, at Erhvervslivet som saadant kan skabe sig Rentabilitet ved egen Hjælp udenom Staten. Jeg tror, at man i dette Øjeblik i Spænding venter paa, hvad der vil ske i saa Henseende. Jeg tror, at Befolkningen betragter de Resultater, Rigsdagen er kommet til, som meget minimale, og jeg tror ikke, man venter sig, at man gennem Understøttelseslove overhovedet kan hjælpe.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte, at af de 4 Lovforslag er det vel dem om Skatterne, der ene optager Opmærksomheden. Det tror jeg ikke. Jeg tror, det er Krisen, der ude i Landet alt overvejende optager Opmærksomheden. Det ærede Medlem udtalte, at der skal ydes Landbruget skattemæssig Retfærdighed, og anstillede nogle Betragtninger over, at det var det samme som at nedsætte den efter det ærede Medlems Mening forlods Beskatning, som Landbruget udreder i faste Ejendomsskatter. Jeg vil gerne heroverfor gøre opmærksom paa, at Lettelse i Ejendomsskatterne har været foretaget ikke alene ved Omlægning af Hartkornet, men ved Ophævelse af alle de faste Byrder, der har hvilet paa Ejendomme. Det er jo ikke saa forfærdelig mange Aar siden, at det var paalagt enhver Gaard og enhver Ejendom at udrede Naturalydelse og at udføre Pligtarbejde, det hvilede som en Prioritet paa Ejendommen. Det er givet, at Ophævelsen af alt dette har skabt Plads for Prioritering og givet os Skatter paa anden Maade, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Løjre) i, at det har kun betydet, at vi har faaet Gæld. Denne Gæld har været stærkt stigende paa Grund af de, om jeg saa maa sige, naturlige Betingelser, som Fremskridtet bød for Pantsættelsen af Værdier, og Lovgivningsmagten med Partiet Venstre i Spidsen har givet denne Stigning en lovskabt Haandsrækning ved at ophæve de faste Byrder og give os andre Skatter end dem, der blev udredet som Førsteprioritet.

Lad os nu for at blive ved det ærede Medlems Betragtning sige, at fra 1914 er de faste Ejendomsskatter tredoblet — det er lidt for meget, men det er der op imod, de er steget med ca. 45 Mill. Kr. — men den samlede Beskatning er fra 1914 fem-